

Скарбничка

Дорогі наші друзі!

Вітаємо вас з Новим роком та Різдвом Христовим!
Здоров'я вам міцного, успіхів у навчанні, вірних друзів!
Радійте кожному дню, будьте завжди щирими
та доброзичливими!
Усміхайтесь, даруйте радість один одному, цінуйте життя!
Нехай ваші сердечка завжди зігріває любов Ісуса Христа!

Ваші друзі з видавництва «Джерело життя»

Різдвяна історія

3

Пригоди шукачів

4

Зимова пригода

7

Веселый English

9

Все может измениться

10

В гостях у Добрячка

11

Умилі руки

12

Воробей

Две маленькие сестрички, прослушав историю об изгнании Адама и Евы из рая, сказали папе:

– Если бы мы были с Леной в раю, то ни за что бы не съели плод познания добра и зла.

Наутро папа встал раньше всех, поймал во дворе воробья и посадил его в непрозрачную кастрюльку. Разбудив девочек, он показал им кастрюльку, которую поставил на подоконник открытого окна в кухне и сказал:

– Пожалуйста, не снимайте крышку с этой кастрюльки, пока я не приду с работы. Когда я вернусь, то сам покажу вам сюрприз, который там находится. Если будете послушны, куплю вам подарки.

Папа с мамой ушли на работу, а дети остались дома одни. Всеми силами пытались они себя отвлечь от кастрюльки, стоящей на кухне. Они давно переиграли во все игры, какие знали, но любопытство не давало им покоя – очень хотелось заглянуть в кастрюльку. В конце концов старшая Маша уговорила сестричку Лену, которая еще боялась, что папа будет ругаться, заглянуть в кастрюльку.

– Мы только одним глазком глянем и закроем, – сказала она, – папа даже не узнает.

Но как только Леночка приподняла крышку, воробушка вылетел в окно. Испугавшись, девочки захлопнули пустую кастрюлю. Вечером вернулся папа и, увидев, что кастрюлька пуста, сказал:

– Ну что, маленькие Евы, не выдержали, выпустили птичку? Вот так и Ева не удержалась, чтобы не попробовать плод познания добра и зла.

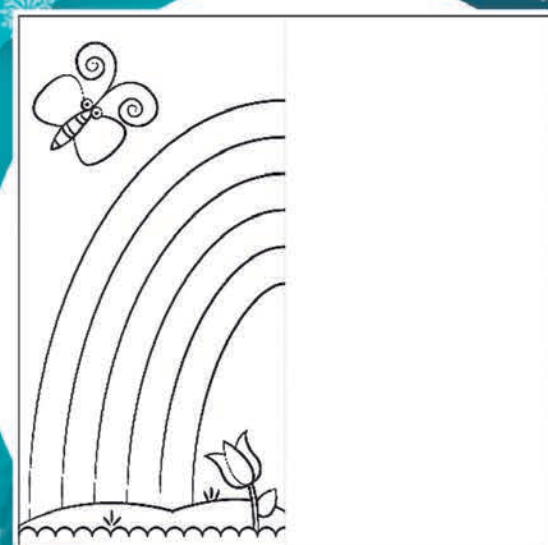
– Папа, что это было за дерево такое и почему нельзя было кушать его плоды? – спросила Маша.

– Дерево было обычным, и плоды съедобными, но, нарушив запрет Бога, первые люди сами выбрали зло вместо добра, потому что всякое зло начинается с непослушания. Этот воробушек был для вас сегодня деревом добра и зла, и вы тоже не послушались меня. Испытание Адама и Евы оказалось вам не по силам.

Ночь. Зима. На небе звезды.
Детки спят, совсем уж поздно,
Месяц на небе – рожок,
Выпал беленький...
(коженс)

Посмотрели мы в окно,
Аж глазам не верится!
Все вокруг белым – бело,
И метет...
(ацилетом)

Дорисуй половинку

Ночь после Рождества

2

Копилки

5

Волки

8

Ночь после Рождества

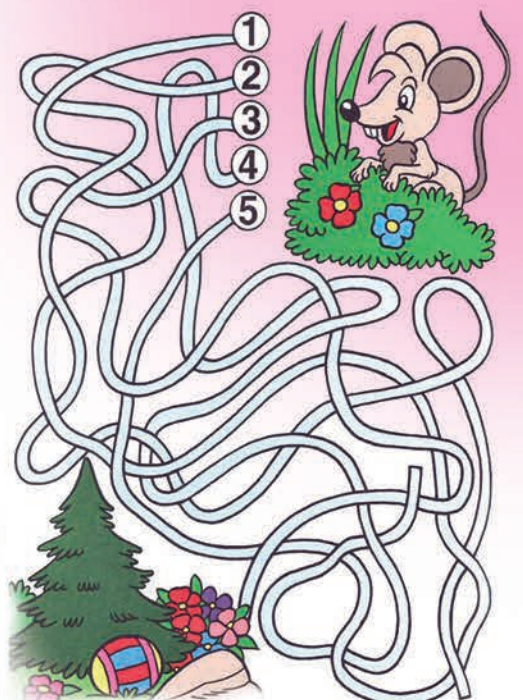
(сценка)

Рисуй

Вот и снова Новый год -
Празднику мы рады!
Интересно, что нас ждет?
Вьюги, снегопады?
Лыжи, санки и коньки -
Зимнюю отраду -
Сменят скоро ручейки,
Потекут по саду!
И фиалки расцветут,
Солнцу улыбаясь,
Птички гнездышки соведут.
А с весной прощаясь,
Уплывут вдаль облака,
И наступит лето,
Позовет к себе река,
Солнышком согрета.
Сладких ягод полон лес,
Волн игривых - море,
Жаркий ветерок воскрес -
Вееет на просторе.
Вдруг на смену им спешит
Осени прохлада,
Пожелтевший лист кружит -
Вестник листопада.
И тяжелых снежных туч
Караван нежданный
К нам спустился с горных круч -
Зимний гость незванный.
Это значит: постарел
Год наш, а на смену
Новый год - красив и смел -
Ждет нас непременно!

Ольга Бокова

Все животные находятся на сцене, как бы в хлеву. Животные, просыпаясь, настораживаются. Лошадь убеждает со сцены, посмотреть, что происходит. Потом возвращается, рассказывая все увиденное.

Козел: Сдается мне-е-е, что там кого-то ловят.

Лошадь: Лошадь возвращается на сцену. Все животные наперебой.

Овца: Что та-а-а-м случилось?

Бык: Ну что за шу-у-ум?

Козел: Кого поймали?

Осел: Очень интересно.

Лошадь: Ой, что я видела, что я слышала... У меня даже язык не поворачивается передать вам, что происходит на улицах.

Бык: Ну, не томи, а...

Лошадь: Царь Ирод велел убить всех младенцев в нашем городе!

Осел: О, ужас!

Лошадь: О, да. Я и помчалась галопом сюда, чтобы рассказать вам об этом.

Бык: Ну и дела.

Лошадь: А помните, здесь у нас ночевал какой-то младенец?

Козел: Ничего не понимаю.

Подходя к Быку, толкая в бок.

Козел: Ну а ты, бык, что-нибудь понимаешь?

Бык: Ну-у-у-у.

Осел: Минуточку... Я, кажется, что-то начинаю припоминать. В детстве, когда я был еще маленьким, мой дед поведал мне одно предание, исходящее от его прадеда. Он сказал мне такие слова: «Глас в Раме слышен, плач и рыдание, и вопль великий; Рахиль плачет о детях своих и не хочет утешиться, ибо их нет».

Лошадь: А что оно может значить?

Осел: Мы с вами стали свидетелями перелома событий в ходе истории...

Бык: Осел, а ты не можешь изъясняться понятнее?

Осел: Сдается мне, что миру рожден Спаситель.

Все животные, кроме Козла, охают.

Овца: И мне, и мне тоже есть что вам рассказать. Тогда, когда я паслась на поле, пастухам явился Ангел. От такого яркого света мы так испугались, а он: «Не бойтесь, ибо я возвещаю вам великую радость, которая будет всем людям: Ибо ныне в городе Давидовом родился Спаситель, Который есть Христос Господь». И, прибежав сюда (представляете мою радость), я увидела Младенца, завернутого в пеленках, да еще лежащего в яслях.

Козел: Ага, в яслях... И пришли пастухи...

Овца: А вот что это за важные люди пришли после них?

Лошадь: А я знаю. Это были волхвы с Востока, весьма ученые люди.

Бык: Они пришли посмотреть на младенца.

Осел: Прежде чем уйти, они поклонились и воздали почести нашему царю.

Козел: Да какому царю? Царь должен рождаться во дворцах, а не в хлевах. И ездить он должен на породистых скакунах, а не на ослах.

Лошадь: Успокойтесь, многоуважаемые. Краем уха я услышала разговор, что волхвов привела сюда яркая звезда:

Осел (перебивая): О! Вифлеемская звезда!

Все звери в оцепенении поднимают головы вверх. Мертвую тишину прерывает Козел.

Козел: Да ее нет! И не было (Он решил перевести разговор в другое русло).

А что там было в мешках, кто видел?

Бык: Ну... я видел. Там что-то блестело и пахло. Наверное, какие-то сокровища.

Осел: Так. Сбылось еще одно предание: «и падши поклонились Ему; и, открывши сокровища свои, принесли Ему дары: золото, ладан, смирну».

Овца: А я не пойму одно: зачем Ирод хотел убить нашего младенца?

Осел: Из-за зависти... Ведь он должен стать царем Иудейским, в то время как им является Ирод.

Козел: А я вообще не понимаю, как этот младенец может представлять какую-то опасность для Ирода?

Бык: Так ведь Он же вырастет.

Овца: А что если пока мы здесь рассуждаем, нашего младенца схватили? Что же с Ним будет?

Лошадь: Мы должны прийти к Нему на помощь!

Осел: Ну, не волнуйтесь. Они уже далеко. Предания говорят, что они спасутся в Египте.

Все животные после сих слов радостно вздыхают. Спустя время раздаётся голос петуха. Пришло утро.

Лошадь: Так что же мы сидим? Мы должны идти и свидетельствовать всему миру о том, чему мы стали свидетелями.

Осел: Теперь же мне есть что рассказать будущему поколению.

Овца: Ой, а в нашем овчинном роду столько голов. И никто из них не знает, что миру рожден Спаситель. Я побегу.

Козел: Ну а ты, бык, пойдешь со мной! Если что, подтвердишь. Должен же я посвидетельствовать. Ведь я же видел Самого Царя!!!

Написала листице я
Своей тетушкѣ в село:
«Дорогая тетя Зоя,
Здравствуйте! У вас тепло?

Хорошо ли греет печка?
А на улице мороз?
Хорошо ль замерзла речка?
Что Вам Новый год принес?

Я хотела бы приехать
Погостить у вас опять,
На коньках чуть-чуть побегать.
Я вам буду помогать!

Будем снова вечерами
Вместе варѣжки вязать
И, конечно, вместе с вами
Вашу Библию читать».

Ольга Бокова

Рискуй

Наталія Горошанська

Різдвяна історія

— Мамо, чому я маю залишатися в ліжечку? — маленький Михайлик благально заглядав у вічі матері.

— Тому що ти підвернув ніжку і повинен трохи полежати, — відповіла мама. — Інакше болітиме дуже довго.

— Тобі не можна вставати принаймні три дні, у тебе розтягнуті сухожилля, я лікар, і мої хворі ніколи не сперечаються зі мною, — промовив тато.

— Добре, неохоче погодився хлопчик, — я полежу, але ж завтра Різдво, я хотів погратися з друзями, сходити в гості до Сашка... Йому подарували телескоп, і ми хотіли разом поглянути на вечірнє небо. Кажуть, що в різдвяну ніч небо не таке, як у всі інші, грає різними барвами.

— Не хвилюйся, — відказав тато, — різдвяне диво може статися і без телескопа.

Батьки, поцілувавши сина, тихенько вийшли і щільно причинили за собою двері.

Залишившись один, Михайлик повернув голівку до вікна і почав спостерігати, як згасає зимовий день. Він побачив небесну красуню-зорю, яка розповсюджувала навколо себе біло-голубий блиск. Її промінь упав у кімнату, і стало видно, що на краю ліжечка хтось сидить.

— Хто ти?

— А ти не знаєш? — усміхаючись, запитав гість і ворухнувся білими як сніг крилами.

— Ти ангел! — радісно вигукнув хлопчик. Гість, усміхнувшись, підніс вказівний палець собі до вуст, запрошуючи до тиші.

— Я знаю, про що ти просиш, — сказав ангел. — Ти сьогодні кілька разів молився. Не хвилюйся, Господь почув тебе. Але в мене є одне прохання. Виконаєш?

— Звичайно, виконаю! Не сумнівайся, — вигукнув хлопчик.

— Віднеси їжу та воду на вершину гори, що за твоїм будинком. Візьми із собою трохи хліба.

Хлопчик погодився. Кімната знову була порожньою, гість зник...

Важко зітхнувши, потихеньку встав. Яким було його здивування, коли відчув, що нога не болить. Наповнивши фляжку водою з чайника та засунувши до пакетика три пиріжки з яблуками, поклав усе до рюкзака. Одягнув його на плечі, вийшов з будинку.

Ішов довго. Гора ніби й невисока, та її вершина весь час віддалялася. Аж ось, проходячи повз чергову скелю, десь зліва почув схлипування, а

потім і неголосний плач. Він побачив дівчинку, що сиділа на землі і гірко плакала.

— Ти чого плачеш? — схилився до неї.

— Я заблукала, — відповіла вона.

— Не плач, я покажу тобі стежку.

— А не обманеш?

— Звичайно, ні!

Хлопчик налив дівчинці води і пригостив пиріжком. Вийшовши з чагарнику, він показав стежку, яка веде до його хатини, обіцявши, що його батьки нагодують її та відведуть додому. Дівчинка подякувала.

Попрощавшись, Михайлик пішов далі. Та, повернувшись вкотре, побачив біля дороги чоловіка з пораненою ногою.

— Що з вами сталося? — звернувся Михайлик до незнайомця.

— Я йшов по крутій стежці. Було темно. Послизнувся і впав із цієї скелі.

Михайлик, знявши сорочку, відірвав від неї обидва рукави, забинтував чоловікові ногу. Потім запропонував йому води та пиріжка.

— Дякую, нехай Господь благословить тебе, — вимовив чоловік і, припадаючи на ногу, пошкунтильгав униз до міста.

Михайлик попрямував далі. Невдовзі побачив бабусю, що сиділа прямо на стежці.

— Чому ви тут сидите? — співчутливо запитав хлопчик.

— Сили мене зовсім залишили, я кілька днів нічого не їла, — мовила бабуса.

Хлопчик дістав з рюкзака залишки води й останній пиріжок та віддав їй.

І тут вершина гори освітілася. Стало зрозуміло, що шлях хлопчика закінчився. На невеликому камінчику сидів ангел.

— Нарешті ти прийшов, я давно на тебе чекаю, — усміхнувся він.

— Але я не приніс тобі ні води, ні хліба, — Михайлик опустил голову, — мене буде покарано?

— Ти все зробив правильно. Господь нікого не карає за добре серце, — відповів той.

Хлопчик простягнув руку, бажаючи доторкнутися до сяючого одягу ангела, і... прокинувся.

— Доброго ранку, матусю! А мені наснився ангел! — звернувся Михайлик до матері.

— Доброго ранку, любий, це гарний сон, ти скоро одужаєш.

Син усміхнувся.

Продовження буде

Задание

 $5 \times 5 - 24 = \underline{\quad}$

$5 \times 5 - 20 = \underline{\quad}$

$14:2-3=$

$34 + 3 - 8 = \underline{\quad}$

$128 - 115 = \underline{\quad}$

3

C		C		
---	--	---	--	--

K		e	
---	--	---	--

	я		и		а
--	---	--	---	--	---

Я					Я
---	--	--	--	--	---

Загание

The image displays three staves of musical notation for the song "Славься, великий боже". Each staff begins with a treble clef and a key signature of one sharp (F#). The lyrics are written in Russian and are aligned with the notes on the staves.

Staff 1: The lyrics are "Л- ши пе о с=х ей". The notes are: L- (quarter), ши (quarter), пе (quarter), о (quarter), с=х (quarter), ей (quarter).

Staff 2: The lyrics are "гу-ть д=в дво , ф=з й и н р-". The notes are: гу- (quarter), ть (quarter), д=в (quarter), дво (quarter), , (quarter), ф=з (quarter), й (quarter), и (quarter), н (quarter), р- (quarter).

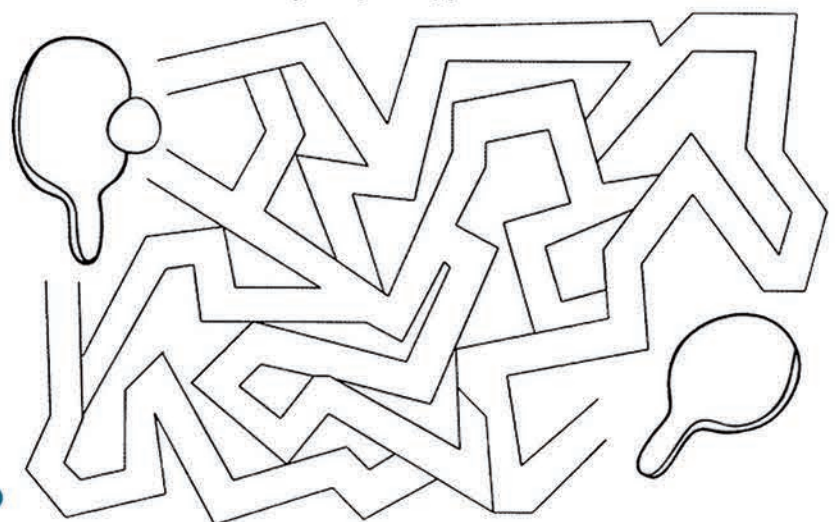
Staff 3: The lyrics are "л=р и и р- и т с- ль". The notes are: л=р (quarter), и (quarter), и (quarter), р- (quarter), и (quarter), т (quarter), с- (quarter), ль (quarter).

Загание

1. Т.А. Гофман «... и Мышиный король».

Загальне

Тебе нравится играть в настольный теннис? Тогда отправляйся в спортзал вместе с 5-Б, у них сейчас урок физкультуры.

Ответы: по горизонтали - щука, повесть, Илья, Копейкин, Пушкин, Незнайка, четверо, Есенин, капитана; по вертикали - щелкунчик.

Копилки

Наконец настал день, когда можно было открыть копилки. Анне и Лизе казалось, что уже никогда не придет то время, когда им разрешат это сделать...

Это произошло за неделю до Рождества, и, конечно, каждой хотелось использовать накопленные деньги для подарков, для новой одежды и других вещей.

Ключик повернулся в маленькой копилке Анны, и она увидела целую кучу денег. Четыре доллара и пятьдесят один цент. Сколько денег у маленькой девочки! «Теперь открой свою, — сказала она Лизе. — Мне интересно, у кого из нас больше?»

Копилка Лизы была туго набита, так что было довольно трудно открыть крышку. С помощью ножа им удалось открыть копилку. Там оказалось пять долларов и двадцать восемь центов. Еще никогда у них не было столько денег. И тут перед ними встал вопрос: как лучше их потратить?

Анна думала, что она купит себе красивое платье, но что можно купить за четыре доллара и пятьдесят один цент? Лизе очень хотелось иметь сумочку с двумя отделениями и зеркальцем. Но можно ли было купить такую сумочку за пять долларов и двадцать восемь центов? Затем они говорили о других вещах, которые им хотелось бы приобрести, но у них не было и половины суммы, необходимой для того, чтобы удовлетворить свои желания.

— Ты знаешь, — сказала Анна, — я думаю, что эти деньги приносят нам беспокойство и волнение потому, что мы хотим потратить их на себя, не так ли?

Лиза согласилась.

— Знаешь что, — предложила Анна, — давай подумаем, как мы сможем потратить эти деньги для других.

— Для мамы, например, — сказала Анна.

— Да, или для бабушки, — добавила Лиза.

— У меня есть идея! Я придумала что-то, что будет прекрасным подарком и для мамы, и для бабушки! Ты знаешь, как мама скучает по бабушке и хочет с ней повидаться. Главная причина, почему они не могут встретиться, в том, что бабушка не может позволить себе потратить деньги на поездку, а у мамы нет возможности послать их. Как это было бы прекрасно, если бы мы послали бабушке наши деньги на дорогу и пригласили ее, устроив таким образом для мамы сюрприз!

— Анна, ты гений! — воскликнула Лиза. — Я буду радоваться этому намного больше, чем новой сумочке.

Девочки стали вместе писать письмо бабушке.

«Наша дорогая бабушка!»

Мы все очень хотим видеть тебя у нас на Рождество. Лиза и я долго собирали деньги на твою поездку, и эти деньги ты найдешь в нашем письме. Не потеряй их и приезжай к нам скорее. Мы будем ждать тебя на следующей неделе.

Любим тебя. Анна и Лиза».

Радуюсь и пообещав друг другу хранить все в тайне, они вернулись домой с почты в предвкушении удивительного сюрприза.

Последующие дни девочки не находили себе места. Каждый шорох настораживал их, и, услышав стук калитки, они выбегали на улицу. Они чувствовали, что задумали что-то очень интересное и хорошее...

И вот в один прекрасный день раздался стук в дверь.

«Анна, кто-то стучит в дверь, — позвала мама, — иди посмотри, кто там!»

Анна догадалась, что настал долгожданный момент, и ей так хотелось, чтобы это было сюрпризом для мамы. Придумав какое-то оправдание, она сказала: «Мама, пожалуйста, открой сама!»

Итак, мама поспешила к двери, думая, что это принесли молоко или почту. Она распахнула дверь. Перед ней стояла бабушка с сумками и чемоданом. Было очевидно, что она приехала на месяц.

— Ой, как здорово! — воскликнула мама, — Каким образом? Как чудесно! Кто бы мог мечтать о том, что ты приедешь к нам на Рождество?!

— Почему для тебя это такая неожиданность? — спросила удивленная бабушка.

И тут раздался смех.

— Ах, вы, две проказницы! — сказала бабушка. — Я догадывалась, что вы зачинщицы этого дела.

Затем последовало обстоятельное объяснение, и все были очень счастливы.

Когда все успокоились, бабушка позвала девочек и очень медленно и торжественно стала открывать чемодан.

— Я еще не так стара и могу кое-что смастерить своими руками, — сказала она, доставая из чемодана пакеты. — Вот платье, которое я сшила для Анны, и небольшая сумочка для Лизы. Я даже обшила ее бусинками.

— Ой, неужели?! — закричали девочки в один голос, с изумлением глядя друг на друга.

— Что, вы не хотели этого? — спросила бабушка.

— Мы очень хотели. Это именно то, чего мы желали, — сказала Лиза.

Но откуда ты могла знать, что именно об этом мы мечтали и хотели купить на деньги, которые накопили?

Вместе с мамой я испек
Первый в жизни свой пирог,
Он душистый, золотистый,
А внутри в нем творожок.

И теперь вот, вечером,
Я зову друзей в свой дом,
Приглашаю, угощаю
Чаем с вкусным пирожком.

Ольга Бокова

Соедини точки и раскрась

Марія Власюк

СНІГОВА БАБА

Настали зимові канікули. Ангеліна з мамою і татом знову їхали в село до бабусі. Випало дуже багато снігу. Ангеліна дивилася в бокове вікно автомобіля: трасу очищали від снігу, тому великі кучугури лежали на обочині дороги.

– Добре, що трасу прочистили, але якщо дорога до села заметена, то як ми проїдемо? – стривожено запитала мама в тата.

– Напевно, доведеться розвернутися і поїхати додому, а зустріч з батьками відкласти на інші вихідні.

Ангеліна почала хвилюватися. Адже вона так хотіла зустрітися з бабусею і дідусем, а ще зі своєю подругою Оленкою. Закривши очі, вона тихенько помолилася Ісусу: «Дорогий Ісусе, допоможи, щоб дорога була розчищена і ми могли потрапити сьогодні до бабусі. Амінь».

Через якусь мить тато, прислухаючись, як їде машина, схвилювано заговорив:

– Що там так стукає?

Зупинивши автомобіль, тато обійшов його з усіх боків.

– Оце так... колесо пробито, потрібно замінити.

Ангеліна ніяк не могла зрозуміти, чому так сталося, адже вона щойно помолилася, а Ісус ніколи не підводить!

Через кілька хвилин вони вже їхали далі. А ось і поворот на сільську дорогу. Яке щастя, дорога була розчищеною! «Дякую Тобі, Ісусе!» – раділа Ангеліна. Але що це? Прямо перед ними їхала машина, яка розчищала дорогу.

– Якби ми не зупинилися, щоб замінити колесо, то побачили б заметену снігом дорогу, розвернулися і поїхали додому, – сказав тато.

– Так ось для чого ми зупинилися, щоб замінити колесо, – для Ангеліни тепер усе стало зрозуміло.

Поволі просуваючись за снігоочишувальною машиною, Ангеліна з мамою і татом нарешті приїхали до бабусі і дідуса. Як же їм раділи! Дідусь добре натопив пічку і в хаті було тепло-тепло, а бабуся приготувала смачні гостинці. Ангеліна найперше розповіла про пригоду, що сталася з ними в дорозі, потім скуштувала гостинчики, а тоді пішла на вулицю до подружки.

Довго її шукати не довелося, Оленка вже була в їхньому дворі:

– Ангеліно, я побачила вашу машину і вирішила покликати тебе, удвох буде веселіше.

– А куди ти збираєшся, у діряве відро скарбів не назбираєш? – з усмішкою запитала Ангеліна, побачивши в руках у подружки відро без дна.

– Це для снігової баби, допоможеш мені її зліпити?

– О, звичайно. Ми зліпимо справжню снігову бабу?

Залишаючи на снігу глибокі сліди, дівчатка вийшли на город. Як тут усе змінилося! Влітку все кругом було зеленим, а тепер – білосніжним.

– Ну що, за роботу?

Повторюючи за Оленкою, Ангеліна спочатку зліпила велику сніжку, а потім почала котити її по снігові. Залишаючи за собою глибокий слід, куля збільшувалася. Поки Ангеліна поплескувала свою кулю по боках, Оленка, хукаючи на свої ручки, намагалася їх зігріти теплим подихом.

– Що з твоїми ручками? – вигукнула Ангеліна, помітивши червоні пальчики подружки.

– То нічого, – усміхнулася Оленка, – просто трішки змерзли.

– А де твої рукавички?

У відповідь дівчинка тільки зніяковіло знизала плечима.

– А знаєш що, – Ангеліна швидко стягнула свої рукавички, – на ось мої, так ти швидше нагрієш ручки.

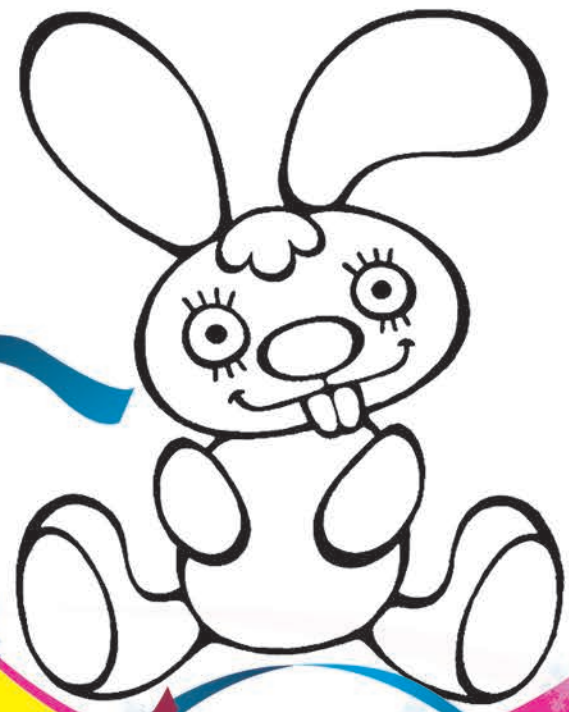
Одягнувши красиві рукавички, Оленка зачаровано дивилася на них. Нагрівши ручки, Оленка простягнула Ангеліні її чудові рукавички і весело промовила:

– А тепер потрібно наші кулі поставити одна на одну і ще виліпити голову.

– А як же ж ти будеш без рукавичок? Твої пальчики знову замерзнуть, – захвилювалася Ангеліна. – А знаєш що, давай я тобі дам одну рукавичку, і мені буде одна, а іншу ручку будемо гріти в кишені.

Час від часу дівчатка мінялися рукавичками, розтирали одна одній змерзлі ручки. Діряве відро стало снігової бабі замість шапки. З каштанів дівчатка зробили їй очі, з морквинки – ніс, а ягідками калини виклали усмішку, якою вона провела додому двох дівчаток, і тільки вона побачила, як Ангеліна подарувала свої рукавички Оленці ...

Раскрась

(акълусос)

Зацепилась за карниз,
Головой свисает вниз.
Акробатка-крохотулька,
Зимний леденец – ...

Кто зимой метет и злится,
Дует, воет и кружится,
Стелет белую постель?
Это – снежная ...

(мететля)

Математическая разрисовка

Реши пример и раскрась

1 – желтый
3 – оранжевый
4 – светло-коричневый
5 – красный

6 – синий
7 – коричневый
8 – салатовый
9 – фиолетовый

Зимова пригода

Ось і дочекалася дівтора красуні-зимми. Землю вкрило снігом. Річка замерзла, лід виблискував під слабким промінням сонця. Діти полюбують цю пору року: можна покататися на санчатах, лижах, ковзанах. А зимові канікули приносять дітворі ще більше задоволення.

Любила Іринка гуляти зі своєю подругою Оксанкою. То удвох зліпили снігову бабу, то гралися в сніжки, то каталися на санчатах.

Якось Оксанка запропонувала:

– А давай ми завтра покатаємося на озері на ковзанах?

– А там міцний лід? – спитала Іринка.

– Мабуть. Ти бачиш, який мороз...

– Ну, не знаю...Я в мамі питаю.

Коли мама повернулася з роботи, Іринка запитала в неї, чи можна покататися на ковзанах на озері. Мама сказала, що це небезпечно, адже крига надто тонка. Вона заборонила йти до озера, а порадила краще покататися на санчатах на подвір'ї.

Наступного ранку мама, як завжди, пішла на роботу. Іринка поснідала, помила посуд та сіла вишивати. Раптом вона почула дзвінок у двері. На порозі стояла Оксанка, тримаючи в руках ковзани і радісно усміхаючись. Вдома дівчатка почали обговорювати, як краще провести час.

– Так ми підемо сьогодні на озеро? – звернулася Оксанка до Іринки.

– Мені мама заборонила. Сказала, що на озері крига тонка, – відповіла дівчинка.

– Але ж поглянь, яка сьогодні гарна погода! І крига зовсім не тонка.

– Ну, не знаю...Мені не можна на озеро...

– А давай ми тільки на годинку? А потім будемо гратися на подвір'ї. Мама й не дізнається.

– А якщо дізнається?

– Та годі тобі, ми швиденько.

– Ну гаразд, зараз знайду свої ковзани.

Розмовляючи про те, як можна провести цікаво час, вони попрямували до озера. Дівчатка так захопилися розмовою, що й не помітили, як наблизилися до водойми. Крига здавалася товстою. Але в серці Іринки була тривога. Одягнувши ковзани, дівчата несміливо стали на поверхню озера. Страх поступово зникав. Вони ставали дедалі впевненішими. Аж раптом Оксанка почула якийсь хрускіт...Повернувшись, вона побачила, що лід під її подругою тріснув і вона провалилася. Добре, що Іринка каталася біля самого берега і вона не провалилася повністю під кригу. Правда, дівчинка по пояс була у воді. Оксанка поспішила на допомогу. Свідком того, що сталося, став і рибалка. Він також кинувся допомагати. Разом їм вдалося врятувати дівчинку. Іринка дуже замерзла, вся дрижала від холоду. Чоловік допоміг їй дістатися додому. Вдома зателефонували мамі. Мама дуже засмутилася. Відпросившись з роботи, приїхала додому. На Іринку чекала серйозна розмова. А найгірше те, що дівчинка захворіла і всі канікули їй довелося лежати в ліжку.

Ось до чого може призвести непослух...

Десерт из чернослива с яблоками и орехами

Состав:

- 250 гр чернослива,
- 120 гр измельченных ядер грецких орехов и кедровых орешков,
- 2 яблока,
- 10 гр меда.

Для приготовления этого десерта замачиваем чернослив в кипяченой холодной воде на 25 минут. Яблоки вымываем и нарезаем тонкими ломтиками, удалив сердцевину. Мед разводим в 25 мл воды и смешиваем его с орехами в отдельной посуде. Оставляем пару чайных ложек орехов.

Разделив чернослив на половинки, ложим в них по чайной ложке смеси орехов и меда. Выкладываем ломтики яблок на широкое блюдо, а сверху – начиненные половинки чернослива. Посыпаем сверху оставшимися орехами. Десерт из чернослива с яблоками и орехами готов.

Приятного вам аппетита!

Расскажи мне, мама, снова
Замечательный рассказ –
Ночь Рождения Христова
Вспомним мы в который раз!

Лампы фитилек мерцает,
И Младенец в яслях спит,
В небесах звезда сияет,
Ангел к людям говорит,

Хор небесный славословит,
Пастухи спешат от стад,
Мудрецам Бог путь готовит –
Кто Младенца видетъ рад?

Открывает дверь Иосиф,
Не в дворец, а в хлев простой,
Здесь, на плечи холст набросив,
Мать хранит Его покой.

Слава Богу! Он родился –
Наш Спаситель – Божий Сын,
В человека воплотился
Всей Вселенной Властелин!

Ольга Бокова

Господарочка

Банановий десерт з мигдалем

Інгредієнти:

- 1 банан (стиглий, але не м'який), почистити і розрізати вздовж навпіл,
- 120 мл сметани,
- 2 ст. л. фруктовому джему або варення,
- 2 ст. л. мигдалю, порізати скибочками, можна замінити іншими горіхами,
- жменя розморожених ягід.

Спосіб приготування:

Покласти половинки банана в неглибоку тарілку. Зверху покласти сметану ложкою для морозива. Розігріти джем в мікрохвильовці 15-30 сек., щоб він став рідким. Полити джемом сметану. Посипати все горіхами. Прикрасити розмороженими ягодами.

Волки

Серый волк

Серые волки больше всего похожи на немецких овчарок, а ростом могут быть крупнее их. Волк, в отличие от собаки, никогда не закручивает хвост колечком, а держит опущенным вниз или вытянутым параллельно земле. По сравнению с собаками волки более сдержанны в движениях, несуетливы. Волчица обычно приносит 2 — 8 волчат, редко больше. Они слепые и глухие. Прозревают волчата дней через десять, а еще через две недели начинают вылезать из логова, чтобы погреться на солнце, поиграть и удовлетворить свое неумное любопытство. Мать полтора месяца кормит малышей молоком, прикармливая понемногу мясом. Охотятся оба родителя. Не случайно говорят, что волка ноги кормят: за одну охоту зверю порой приходится пробежать 50 — 120 км, т.к. в радиусе 7 км от логова волки не охотятся.

ВОЛК — самый крупный представитель семейства волчьих (включает 7 видов). Длина тела 100 — 140 см, хвоста 30 — 50 см, высота до 90 см, масса от 30 до 75 кг. Голова животного удлинённая, с вытянутой мордой. Зубы острые, хищные, с большими клыками, уши стоячие, заостренные. Волки имеют очень острое обоняние, улавливающее запах на расстоянии 1,5 км. мех преимущественно серый, зимой гуще, чем летом.

Активен волк ночью, питается любыми животными, обитающими в его ареале. В зимнее время основу рациона составляют копытные, летом — более мелкие позвоночные, пресмыкающиеся, кладки яиц, насекомые и ягоды. Голодный волк способен съесть до 10 кг мяса, но обычная суточная норма 2-6 кг.

Кроме периода размножения, волки, как правило, живут в стаях, состоящих из 6-10 особей. В стае соблюдается строгая иерар-

хия. Вожака стаи почти всегда самец (волк-«альфа»). В стае его можно узнать по приподнятому хвосту. Среди самок также есть своя волчица-«альфа», которая обычно идет впереди вожака. В моменты опасности или охоты волк-«альфа» становится во главе стаи.

Подростки волчат стая принимает только на второй год. Взрослые волки все время проверяют силу вышестоящих волков. Волки никогда не подстерегают добычу, они загоняют ее. Преследуя добычу, волки разделяются на небольшие группы. Добыча делится между членами стаи соответственно рангу. Старые волки, не способные участвовать в совместной охоте, следуют за стаями в отдалении и довольствуются остатками ее добычи.

Волки территориальные животные. Границы участка помечаются и строго охраняются. Для общения волки используют мимику, различные позы, положение хвоста, вой.

китичкою — створена на основі старовинного костюма гірських племен.

Про все на світі

Де солдати носять спідниці?

Солдати почесного караулу в грецькій армії, евзони. Їхня форма — біла спідниця — кілт, вовняні рейтузи та картузи з

Чому Сонце червоне?

Усі знають, що Сонце буває червоним на світанку чи надвечір, коли перебуває над самим горизонтом. У цей час сонячні промені потрапляють в око, пройшовши крізь товстіший шар повітря, ніж удень. За рахунок поглинання і заломлення світла в атмосфері до нас доходять лише червоні промені.

Чому волосся випадає?

Волосина живе не більше 6 років. Щодня ми втрачаємо 60 волосин, але оскільки на голові їх близько 100 тисяч, це зовсім непомітно. Через якийсь час із волоссяного фолікула виростає нова волосина.

Де продають молоко кілограмами?

В арктичних районах Росії так холодно, що молоко заморожують і продають у брикетах на вагу.

Яка будова дзеркала?

Більшість дзеркал виготовлено зі звичайного скла, одна зі сторін якого посріблена чи покрита шаром іншого блискучого металу. Цей метал відбиває промені під тим самим кутом, під яким світло падає на нього.

Що спільного у верби з аспірином?

Колись люди, щоб полегшити біль, жували вербові гілочки, потім з вербової кори і трави таволги було виділено препарат, який став основою аспірину. Таволга латині називається «спіре», звідси і назва — аспірин.

Що таке веснянки?

Веснянки — це маленькі темні плямочки на шкірі, утворені пігментом — меланіном. Під дією сонячних променів кількість меланіну в шкірі збільшується і з'являються веснянки.

Чому не падають найвищі дерева?

Такі дерева мають щось на зразок підпорок біля основи стовбурів, які допомагають дереву протистояти бурям.

Хто збудував для своєї дружини найкрасивіший мавзолей?

Султан Шах — Джахан (правив 1627 — 1658 рр.). Коли його улюблена дружина Мумтаз — Махал померла при народженні їхньої чотирнадцятої дитини, вбитий горем Шах — Джахан спорудив на пам'ять про неї чудовий мавзолей-гробницю Тадж-Махал. Палац зроблено з чистого білого мармуру, оздоблено золотом та мозаїкою з напівкоштовного каміння.

Веселый English

Sport games

Спортивные игры

Задание 1

Сначала мы с Томми играли в волейбол. Проследи за траекторией полета нашего мяча и ты узнаешь, как волейбол пишется по-английски.

goal –
[гоэл]
ворота

playing field –
[плэин филд]
поле

Задание 3

Какие спортивные игры ты знаешь на английском языке? Найди их названия в сетке кроссворда.

F	T	E	N	N	I	S	T	N	B
O	H	O	C	K	E	Y	O	I	A
O	B	R	U	G	B	Y	N	M	D
T	A	S	K	E	A	L	R	A	C
B	A	L	L	T	B	L	G	N	I

ball –
[бол]
мяч

football shirt –
[футбол шёрт]
футболка

trainers –
[трэйнерс]
кеды

whistle – [висл]
свисток

referee –
[рэфэри]
судья

shorts –
[шорты]
шорты

football fans –
[футбол фэнс]
болельщики

players –
[плэйерс] –
игроки

Задание 2

Большинство мальчиков любит играть в футбол. Вот и мы с Томми решили поиграть в эту игру. Прочитайте рассказ о том, как мы готовились к игре в футбол. Вместо картинок подставляйте слова на английском языке и произносите их вслух.

Football game

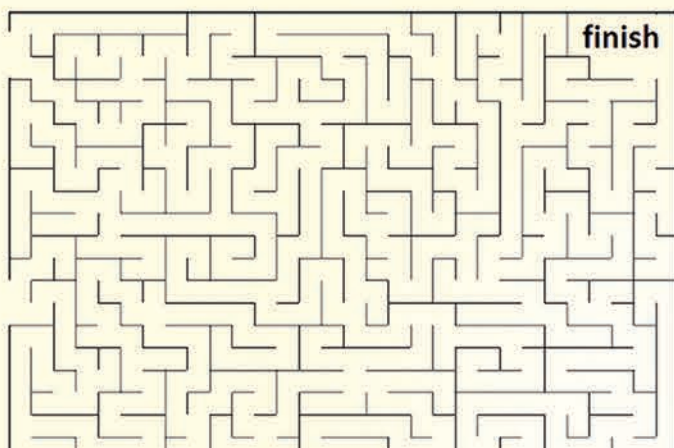
My friend Tommy presented me a . We decided to play football. I put on my , and . We found a with and asked him to judge our game. Also we asked our friends to be . All of us, the and we with Tommy came to where was big . We started playing, but it was impossible without . I phoned my uncle and he came to fan for us. So that day we had real football game!

Словарик:

To present – [ту прэзэнт] – дарить
To put on [ту пут он] – надевать
Impossible [импосибл] – невозможно
To phone [ту фоун] – звонить

Задание 4

Помоги каждой машинке добраться до финиша.

Задание 5

Дополни предложения.

Let's play tennis – [лэтс плэй теннис] – давай поиграем в теннис.

Let's play _____ (хоккей).

Let's _____ (волейбол).

_____ (баскетбол).

I am fond of cricket – [ай эм фонд ов крикет] – я увлекаюсь крикетом.

I am fond of _____ (бейсбол).

I am fond _____ (гонки).

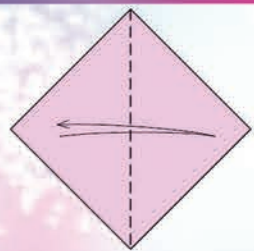
I am _____ (теннис).

I _____ (рэгби).

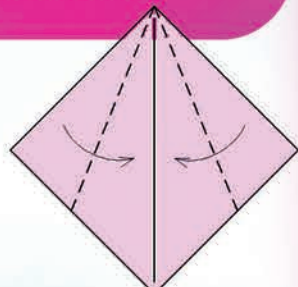
_____ (бадминтон).

Пеликан

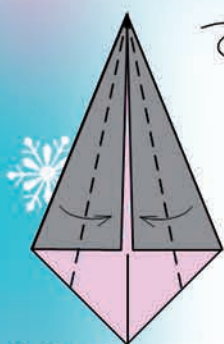
Сделайте забавного розового или белого пеликана.

1. Согните квадрат пополам.

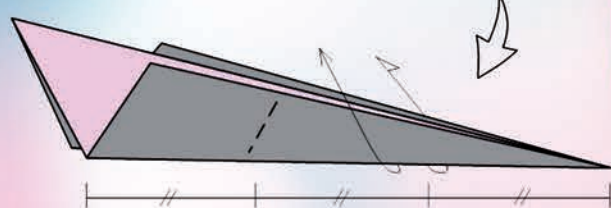
2. Согните верхние боковые стороны к центральной вертикали.

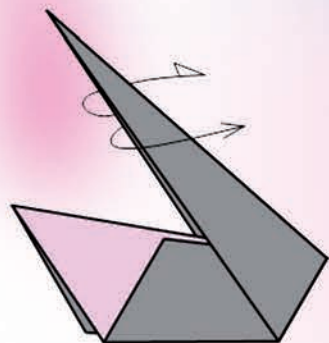
3. Снова согните верхние стороны к вертикали. Переверните фигурку.

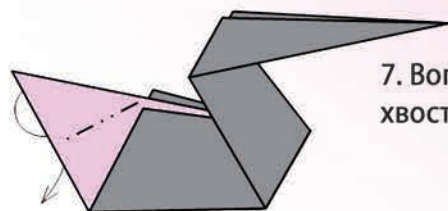
4. Согните ее пополам и переверните.

5. Примерно две трети образовавшегося треугольника выгните наружу.

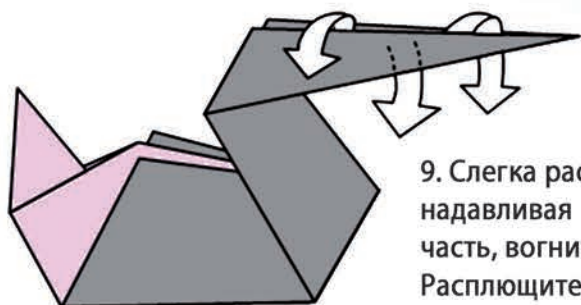
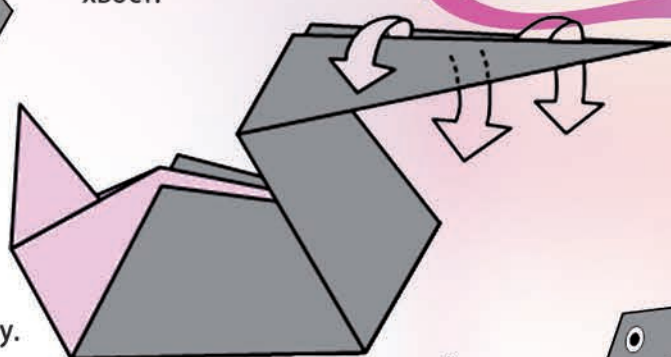

6. Верхнюю часть вертикального треугольника также выгните наружу. Это будущий нос пеликана.

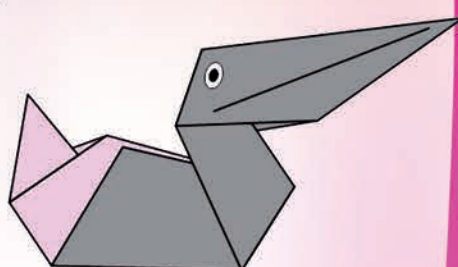

7. Вогните внутрь хвост.

8. Его кончик вытащите наружу.

9. Слегка раскройте клюв сверху и, надавливая пальцем на среднюю часть, вогните ее внутрь. Расплющите клюв.

10. Вот и готов наш пеликан. Осталось только нарисовать или приклеить ему глаза.

Все может измениться!

Добрый день, друзья! Сейчас расскажу, как он стал для меня действительно добрым. А сначала... Сначала все шло совсем не так, как мне хотелось! Вчера я забыла включить будильник, и сегодня, конечно же, проспала. Отодвинула штору – за окном дождь, на асфальте – снежное месиво. Да-а, погода плохая! Начала чистить зубы – вода в кране закончилась. Потом убежало молоко. Пока отчищала плиту, запачкала свою блузку – я же не думала, что так все получится, и уже одела одежду, в которой мне идти на работу. Можете себе представить, какое у меня было настроение! Тут зазвонил телефон, и подруга попросила меня принести журнал, который я вчера так и не дочитала. Пока я разговаривала с ней по телефону, на сковородке подгорели блинчики. Ну, надо же! Не утро, а сплошное невезение! Кое-как я позавтракала, быстро переоделась, затолкнула в сумочку журнал подруги и выбежала на улицу. Но сразу же вернулась – забыла зонтик, а без него идти не решилась. Пока приеду на работу, совсем промокну. Хотя даже с ним я пришла на остановку в ужаснейшем настроении,

с промокшими ногами. Еле втиснулась в автобус. Пассажиры вокруг, казалось, были в подобном настроении.

Вдруг тучи, гонимые сильным ветром, раздвинулись, и солнечный луч, прорвавшись в окна автобуса, залил своим сиянием все вокруг. И произошло чудо. Мне сразу же захотелось улыбнуться. Я посмотрела на пассажиров автобуса и увидела на их лицах ликующие глаза – все радовались появлению солнышка. И мне подумалось: как же нужна нам нежность, тепло и свет! Один пробившийся сквозь тучи солнечный луч в одно мгновение изменил мое скверное настроение, впитавшее в себя все неудачи этого утра. От его сияния мне захотелось улыбнуться, а все неприятности просто улетучились из памяти, и скверный день превратился в добрый. Я пришла на работу и сразу же захотела написать вам, мои юные друзья. Каждый из нас может стать подобным нежному солнечному лучу: подарить доброе слово и лучезарную улыбку своему другу, у которого испортилось настроение. Поверьте: это так здорово, когда невезучее утро превращается в прекрасный день!

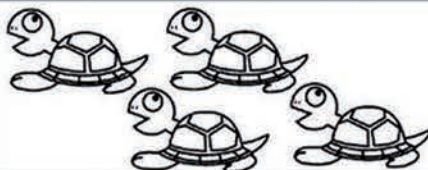
Ваша Дружба Дружбона

Сосчитай, соедини линией цифру с изображением. Раскрась.

5

2

3

4

1

В гостях у Добрячка

Привіт, мої любі друзі!

Дуже радий знову зустрітися з вами на сторінках «Скарбнички». Хочу розповісти, який гарний урожай зібрав я нинішньої осені. Ох і на славу вродили і буряки, і морква, і картопелька, і помідори, і огірки. Заготовив я чимало грушок і яблук, насушив слив, ягід. Буде тепер чим узимку ласувати ще й гостей пригощати.

Помаранчева і гарна,
У землі сидить не марно:
Соковита, солоденька,
Уже стала чималенька.
І дорослому, й дитині
Їсти корисно...

(Моркву)

Я кругленький хлопчик,
Як у мишки, хвостик,
Червоненький я на вроду,
Хочу в борщик із городу.

(Буряк)

Під землею народилась
І для борщику згодилась.
Її чистять, ріжуть, труть,
Смажать, варять і печуть.

(Картопля)

У меня поломалась ручка.
Как же делать теперь уроки?!
Я нахмурилась, словно тучка,
И сижу, подперев обе щеки.

Вот и папа пришел с работы:
— Что скучаешь, моя «Почемучка»?
Ой, наверно, случилось что-то...
— У меня поломалась ручка!

— Ручка?! Стоит ли хмурить брови,
Почему не сказала маме?
Мы поможем вам всегда готовы,
Вы с сестричкой живете не сами.

Ну а если не будет рядом
Папы с мамой, просите Бога.
Унывать никогда не надо —
Видишь, ручек у папы много.

Видно, слов этих папиных сила
Вдруг во мне сотворила чудо —
Улыбнулась я и решила:
Больше хмуриться так не буду!

Ольга Бокова

Якось до мене прийшли в гості двоє моїх давніх друзів Давид та Богданчик. Я тоді саме заносив до комори овочі з власної грядки. Радів, тішився, обіцяв, що й хлопців неодмінно потішу цією смакотою. Та вони мені зауважили, що гостей частують чаєм, солодощами, а не якимось там вінегретом. Можна було б і образитися на них, та я вирішив розповісти моїм гостям про цю гарну страву, з чого її готують, як і де її придумали. Так от і вам пропоную дізнатися.

Вінегрет — назва одного з багатьох відомих салатів. Салати вперше почали готувати в Римі ще до народження Ісуса Христа. Річ у тім, що Рим був міцною і дуже багатою державою. Імператори і заможні люди часто влаштовували різні бенкети. Для цього готували всілякі різноманітні страви, у тому числі й салати, до складу яких входили овочі, фрукти, різна зелень. А от вінегрет прийшов до нас із Німеччини та країн Скандинавії.

Вінегрет у перекладі з французької мови означає «заправка для салату із оцту та оливкової олії». Хоч зараз це слово набуло іншого значення. Отже, нині вінегретом називають салат із варених буряків, моркви, картоплі, квашених огірків та цибулі. Варто сказати, що всі інгредієнти цього салату дуже корисні і поживні. Цей салат люблять їсти і дорослі, і діти.

Щоб приготувати вінегрет, знадобляться овочі. А які саме, ви дізнаєтеся, відгадавши загадки.

Усі овочі, які ви відгадали, потрібно відварити. Почистити від шкіри, а потім подрібнити. А ще потрібні квашені огірки та цибуля. Їх теж нарізають кубиками. Усе це змішують, солять, поливають соняшниковою олією.

А знаєте, любі діти, про що я подумав? Про те, яке розмаїття фруктів та овочів є на Землі. І червоного, і жовтого, і синього, і фіолетового кольорів. Як дивовижно створив усе Автор усього, що є навколо нас. А до речі, чи знаєте ви, якого дня з'явилися на Землі перші плоди? Це сталося третього дня. Бо саме тоді Бог створив кущі, квіти, трави, дерева, на яких уже тоді були плоди.

Ось деякі цікаві факти про овочі та фрукти

Є багато видів **капусти**: червонокачанна, білокачанна, цвітна ...

Картопля з'явилася в Європі в середині XVII століття як декоративна рослина. Розповідають, що якийсь адмірал привіз цю рослину до Англії і, коли її виростили, пригостив друзів її стеблами і листям, підсмаженими в олії. Гості довго плювалися. У XVIII столітті в Росії при дворі страва з картоплі подавалася як десерт. Картоплю варили і густо посипали цукром.

Горошок був першим овочем, закритим у консервну банку.

Помідор вважався отруйним. Наприклад, у книзі «Повний посібник по садівництву», яка видана в Данії у 1774 р., писалося: «Плоди ці вкрай шкідливі, оскільки зводять з розуму тих, хто їх поїдає». На Русі помідори довго називали «скаженими ягодами».

Морква з 1991 р. у деяких країнах Європи вважається фруктом. У межах ЄЕС більше ніхто не сміє називати її овочем чи коренеплодом. Португальцям це дозволяє продовжувати виготовлення і експорт морквяного варення, бо, за європейськими стандартами, варення робиться тільки з фруктів.

Фахівці досі не вирішили, овочем чи фруктом є ананас. За часів Катерини II вельможі-гурмани широко використовували його в застіллях, хоч і незвичним для нас чином. Так, граф Олександр Строганов подавав ананас в оцті, а у графа Завадовського його шинкували, як капусту, зберігали в діжках і варили з нього борщ.

Діти, а що цікаве про овочі знаєте ви?

Напишіть нам. Найцікавіші історії ми розкажемо на сторінках нашої газети.

Из подручных материалов можно сделать симпатичную овечку. Для этого вам понадобятся: яйцо, вата, клей ПВА и пластилин.

Овечка

1. Сделайте в яйце две дырочки и выдуйте его. Промойте и обсушите скорлупу.

2. Намажьте скорлупу клеем и приклейте вату.

3. Из пластилина скатайте две палочки и сверните их по спирали, чтоб получились рожки.

4. Вылепите из пластилина ножки.

5. Прикрепите рога, ножки и глазки. Овечка готова.

Материалы взяты с сайта: <http://www.detiseti.ru/modules/myarticles/article/1543/>

Малюнки читачів

Любі діти! Ми дуже вдячні вам за ваші малюнки. Надсилайте нам свої роботи на адресу видавництва і ми з радістю їх опублікуємо в нашій газеті.

Віталій Вітковський, 8 років.

Діана Загребельна, 7 років

Ярослава Прокоп'юк, 10 років

Михайло Реалер, 10 років

Дружболандія

Побувай разом з героями Дружболандії там, де ти ще не бував!!!

Вівторок 07:30 Четвер 08:00 Субота 19:00

Герої Дружболандії тепер на сторінках нового журналу!

Тебе чекають:

Захопливі пригоди по всьому світу
Цікаві факти про тварин і рослин
Рецепти смачних страв
Конкурси, головоломки, кросворди
Хочеш створити мультфільм своїми руками?

Пиши нам за адресами: dzherelo@ukr.net; druzi@hopechannel.info
або телефонуй:
0 800 50 157 80; (093) 50-157-80; (066) 707-00-05; (098) 707-00-05
і одержуй журнал «Дружболандія» 1 раз на 2 місяці.

Додаток до газети «Вічний Скарб»

Щомісячна дитяча газета «Скарбничка»
Видавець — християнське видавництво «Джерело життя»
Адреса: 04107, м. Київ,
вул. Лук'янівська, 9/10— А
e-mail: dzherelo@ukr.net;
тел.: (044) 428— 84— 38

Відповідальний за випуск: директор видавництва «Джерело життя» Василь Джулай
Головний редактор видавництва: Лариса Качмар
Відповідальний редактор: Інна Джердж
Дизайн та верстка: Юлія Смаль
Художник: Юлія Смаль
Над номером працювали: Марина Становкіна, Ольга Бокова
Відповідальна за друк: Тамара Грицюк

Наклад: 10 000 прим.

«Джерело життя»
Християнське видавництво

Редакція залишає за собою право редагувати і скорочувати тексти. Рукописи не повертаються. Листування ведеться лише на сторінках газети.

www.lifesource.com.ua